

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 stycznia 2021 r. – Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA) / Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Sprawa C-280/19 P) ⁽¹⁾

[Odwolanie – Klauzula arbitrażowa – Umowa Minatran, zawarta w ramach siódmego programu ramowego – Koszty kwalifikowalne – Nota obciążeniowa wystawiona przez ERCEA – Zwrot kwot zaliczkowanych – Koszty personelu i koszty pośrednie odpowiadające tym kosztom personelu – Obowiązek wykonania prac wyłącznie w pomieszczeniach beneficjenta dotacji – Nadzór sprawowany przez beneficjenta – Zwyczajne praktyki beneficjenta]

(2021/C 72/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (przedstawiciele: F. Sgritta i M. Pesquera Alonso, pełnomocnicy, których wspierał E. Kourakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (przedstawiciel: V. Christianos, dikigoros)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA) zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 27.5.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 stycznia 2021 [wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez High Court – (Irlandia), International Protection Appeals Tribunal (Irlandia)] – K.S., M.H.K / The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Ireland i the Attorney General (C-322/19), R.A.T., D.S. / Minister for Justice and Equality (C-385/19)

(Sprawy połączone C-322/19 i C-385/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Ochrona międzynarodowa – Normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową – Dyrektywa 2013/33/UE – Obywatel państwa trzeciego, który udał się z jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do innego, lecz o udzielenie ochrony międzynarodowej zwrócił się jedynie w tym ostatnim – Decyzja o przekazaniu do pierwszego państwa członkowskiego – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Dostęp osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do rynku pracy]

(2021/C 72/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia), International Protection Appeals Tribunal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KS, MHK (C-322/19), R.A.T., D.S (C-385/19)

Druga strona postępowania: The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Ireland i the Attorney General (C-322/19), Minister for Justice and Equality (C-385/19)

Sentencja

- 1) Sąd krajowy powinien uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, która zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości nie ma zastosowania w państwie członkowskim tego sądu, do celów wykładni przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową, która z kolei ma zastosowanie w tym państwie członkowskim zgodnie z art. 4 tego protokołu.
- 2) Artykuł 15 dyrektywy 2013/33 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wyklucza osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową z dostępu do rynku pracy wyłącznie na tej podstawie, że decyzja o jej przekazaniu została podjęta w stosunku do niej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.
- 3) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy 2013/33 należy interpretować w ten sposób, że:
  - osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową można przypisać odpowiedzialność za zwłokę w wydaniu w pierwszej instancji decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wynikającą z braku współpracy tej osoby z właściwymi organami;
  - państwo członkowskie nie może przypisać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odpowiedzialności za zwłokę w wydaniu w pierwszej instancji decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na tej podstawie, że osoba ta nie złożyła wniosku w pierwszym państwie członkowskim wjazdu w rozumieniu art. 13 rozporządzenia nr 604/2013;
  - państwo członkowskie nie może przypisywać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odpowiedzialności za zwłokę w rozpatrzeniu jej wniosku wynikającą ze złożenia przez nią sądowego środka zaskarżenia o skutku zawieszającym od decyzji o przekazaniu podjętej w jej sprawie na podstawie rozporządzenia nr 604/2013.

(¹) Dz.U. C 220 z 1.7.2019.
Dz.U. C 255 z 29.7.2019.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 stycznia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Bundesrepublik Deutschland / XT

(Sprawa C-507/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w dziedzinie azylu i ochrony uzupełniającej – Normy dotyczące kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2011/95/UE – Artykuł 12 – Wykluczenie z możliwości uzyskania statusu uchodźcy – Bezpaństwowiec pochodzenia palestyńskiego zarejestrowany przez Agencję Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) – Warunki korzystania ipso facto z dyrektywy 2011/95 – Ustanie ochrony lub pomocy UNRWA]

(2021/C 72/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania: XT